

# Proiect

## DESCRIEREA PROPRIETĂȚILOR DE DEFORMARE ȘI DE DEZINTEGRARE A NUCLEELOR ATOMICE

Director:

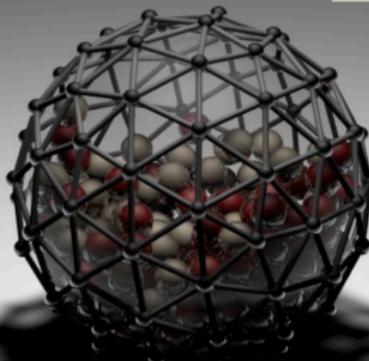
*Radu Budaca*<sup>1,2</sup>

Colaborator:

*Alexandru Dumitrescu*<sup>1,2</sup>

<sup>1</sup> Departamentul de Fizică Teoretică, IFIN-HH

<sup>2</sup> Academia Oamenilor de Știință



- **Obiectiv 1:** Descrierea deformării nucleelor în starea lor fundamentală cu ajutorul unui formalism microscopic-macroscopic, având ca ingredient energii uniparticulă determinate în cadrul unui grup al rotațiilor fracționale.

**Activitate:** Coduri de calcul pentru nivelele uniparticulă.

**Responsabil:** R. Budaca

- **Obiectiv 2:** Descrierea microscopică a clusterizării alfa în nuclee.

**Activitate:** Coduri de calcul pentru metoda HFB-c.

**Responsabil:** A. Dumitrescu

Derivate fracționale:

$$\text{Caputo} \quad {}_C\partial_x^\alpha x^{n\alpha} = \begin{cases} \frac{\Gamma(1+n\alpha)}{\Gamma(1+(n-1)\alpha)} x^{(n-1)\alpha}, & n > 0 \\ 0, & n = 0, \end{cases}$$

$$\text{Riemann} \quad {}_R\partial_x^\alpha x^{n\alpha} = \frac{\Gamma(1+n\alpha)}{\Gamma(1+(n-1)\alpha)} x^{(n-1)\alpha}$$

Moment cinetic fracțional  ${}_{R,C}L_{ij}(\alpha) = i\hbar (x_i^\alpha \cdot {}_{R,C}\partial_j^\alpha - x_j^\alpha \cdot {}_{R,C}\partial_i^\alpha)$

Hamiltonianul grupului de rotații fracționale Caputo-Riemann-Riemann:

$$H = \hbar\omega_1 {}_C L_1^2(\alpha) + \hbar\omega_2 {}_R L_2^2(\alpha) + \hbar\omega_3 {}_R L_3^2(\alpha)$$

Funcțiile de undă  $|L_1 M_1 L_2 M_2 L_3 M_3\rangle$  satisfac condițiile

$L_i = M_i = 2n_i, i = 1, 2, 3, n_i = 0, 1, 2, 3, \dots$

↓ Valori proprii

$$E(\alpha) = \sum_{i=1}^3 \hbar\omega_i \frac{\Gamma(1 + (2n_i + 1)\alpha)}{\Gamma(1 + (2n_i - 1)\alpha)} - \delta_{n_1,0} \hbar\omega_1 \frac{\Gamma(1 + \alpha)}{\Gamma(1 - \alpha)}$$

Cazul sferic  $\rightarrow \omega_1 = \omega_2 = \omega_3 = \omega_0$

$$E(\alpha = 1/2) = \hbar\omega_0 \left( N + \frac{3}{2} - \frac{1}{2}\delta_{n1,0} \right)$$

$$N = n_1 + n_2 + n_3$$

- $n_1 \neq 0$ ,  $E = \left(N + \frac{3}{2}\right)$

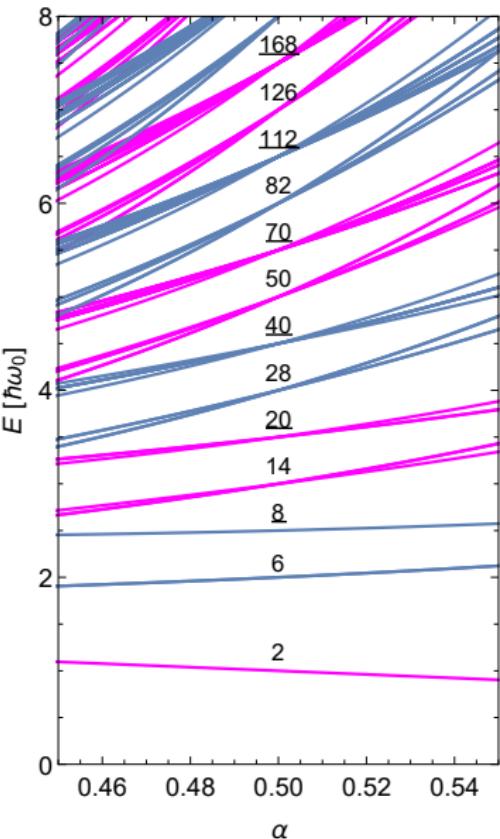
## Numere magice de oscilator armonic

$$\underline{n}_{magic} = 8, 20, 40, 70, 112, 168, 240, \dots$$

- $n_1 = 0, E = (N + 1)$

Numere magice de oscilator armonic cu spin-orbită

$$n_{magic} = 2, 6, 14, 28, 50, 82, 126, 184, 258, \dots$$



## **Obiectiv 1 - Energii uniparticulă**

$$\omega_{\perp} : \omega_3 \longrightarrow$$

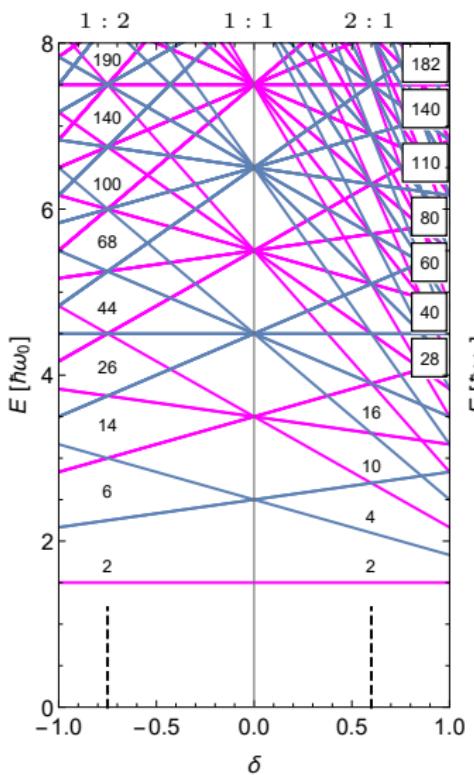
$$\omega_1 = \omega_2 = \omega_{\perp}$$

$$\omega_0 = \frac{(\omega_1 + \omega_2 + \omega_3)}{3}$$

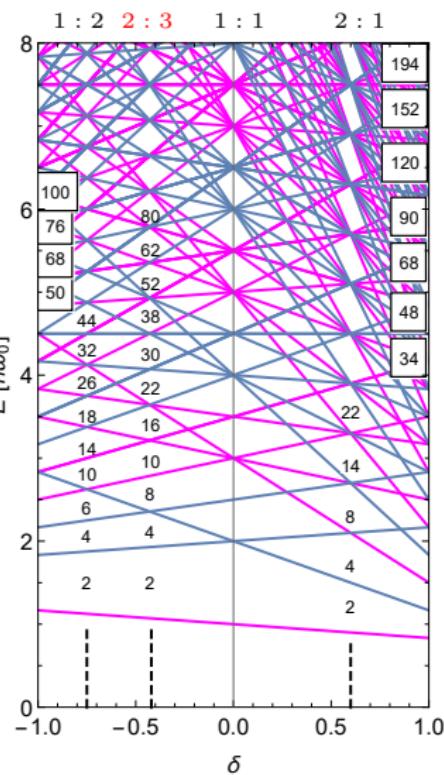
$$\omega_{\perp} = \omega_0 \left( 1 + \frac{1}{3} \delta \right)$$

$$\omega_3 = \omega_0 \left( 1 - \frac{2}{3} \delta \right)$$

$$\delta = (\omega_{\perp} - \omega_3)/\omega_0$$



## Oscilator armonic



Rotator fract.  $\alpha = 1/2$

Obiectivul principal al acestei părți a proiectului se referă la descrierea selfconsistentă a formării de particule  $\alpha$  în nuclee atomice folosind corelațiile superfluide de împerechere între nucleoni. Corelațiile menționate conduc, în cadrul formalismului Hartree–Fock–Bogoliubov, la o interacție de câmp mediu plus o fluctuație de tip gaussian pe suprafața nucleară:

$$\Gamma^{(\text{dir})} (\vec{r}) = V_{\text{MF}} (r, b_{\text{rel}}, \infty, 0) + x_c V_{\text{MF}} (r, b_{\text{rel}}, b_{\text{cm}}, R_0)$$

$r$  : raza relativă a unei perechi de nucleoni

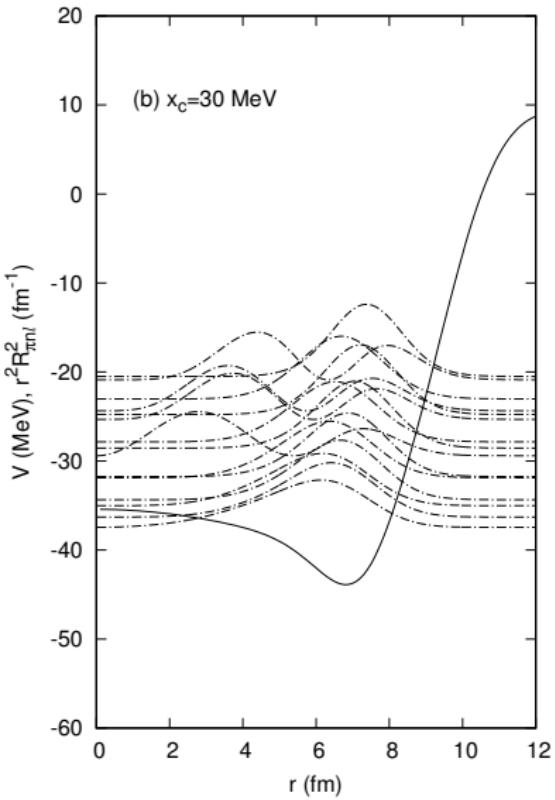
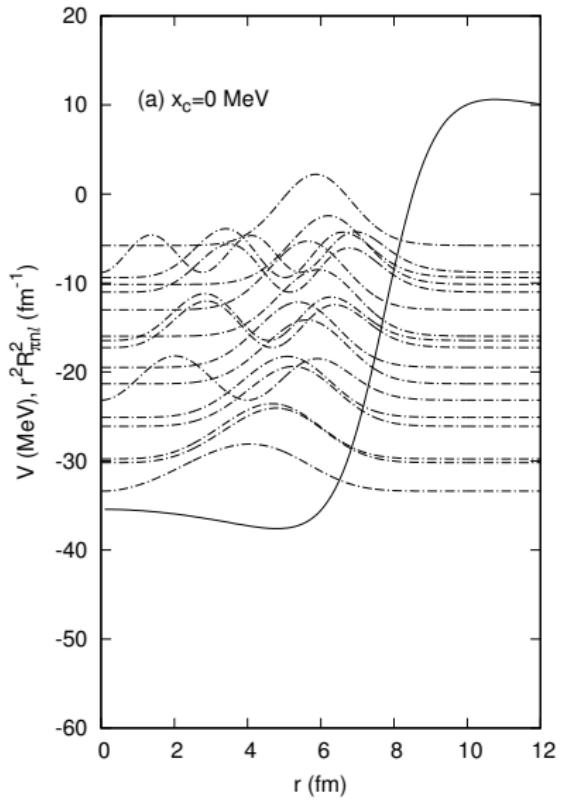
$b_{\text{rel}\backslash\text{cm}}$  : lărgimea interacției în canalul  
relativ\centrului de masă

$R_0$  : raza de formare a particulei  $\alpha$

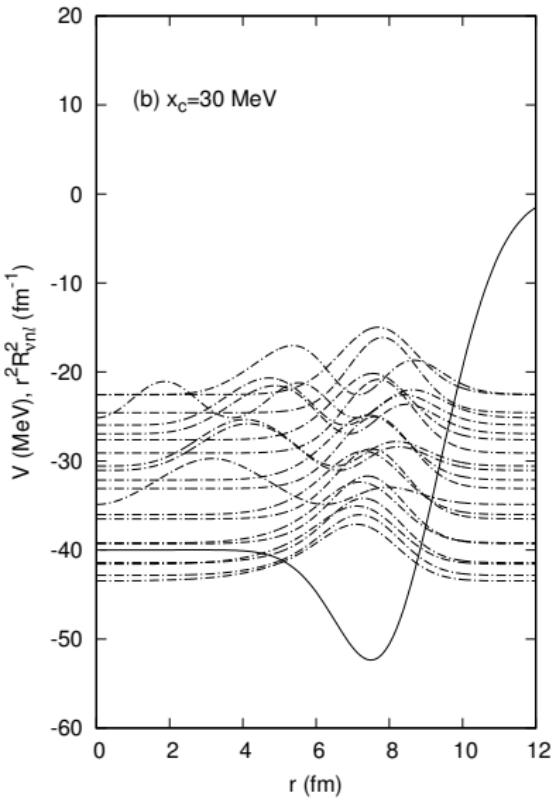
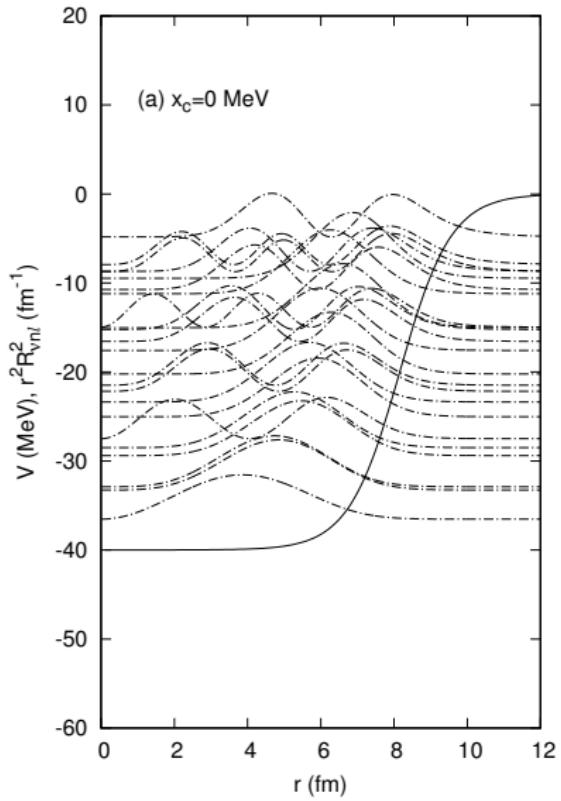
$x_c$  : parametrul de control al interacției pe suprafață

În cazul izotopului  $^{222}_{86}\text{Rn}$ , interacția  $\Gamma^{(\text{dir})} (\vec{r})$  pentru protoni\neutroni funcție de  $x_c$  este reprezentată în cele ce urmează:

## Obiectiv 2 - Descrierea microscopică a formării particulelor $\alpha$



## Obiectiv 2 - Descrierea microscopică a formării particulelor $\alpha$



- Concluzia este că adăugarea unei interacții gaussiene pe suprafață peste câmpul mediu standard conduce la "condensarea" funcțiilor de undă în regiunea suprafetei, mecanism ce facilitează formarea unei particule  $\alpha$  din patru funcții uniparticulă.
- Calcularea lărgimii de dezintegrare obținută prin această metodă face obiectul investigațiilor curente.